

בית הברית

עלון חודשי לבני תורה הספרדים ההולכים לאורו הגדול של מוהר"ן מברסלב זיע"א

גלין ט' + חנוכה - טבת תשפ"ה

לב העולם

הרה"ח ר' יוסף נחמן לוי שליט"א מרבני הארגון מחבר סדרת הספרים 'מטעמים' על התורה והמועדים דיבורי דעת ולב ממעמקי מעיינותיו הנפלאים של הנחל גובע

לראות נכון

עם ישראל יצא ממצרים והעפיל מעלה מעלה, הוא כבש את ארץ ישראל, הקים ממלכה ובנה את בית המקדש. מבחינה מסוימת - עם ישראל היה בשיא תפארתו, אבל אז החלה הנסיגה...

בסך הכול - אלומת אור שהביקה לתוך שנות הגלות, לא מעבר לזה. על אלומת האור הזאת נסובה המערכה של היוונים. היוונים חיו בתקופת בית שני, וניסו לטשטש בכל כוחם את האור הזה. הם טענו ללא הרף שיש כאן רק חשך אחד גדול. "וחשך - זה גלות יון, שהחשיכה את עיניהם של ישראל בגזרותיה" (על פי בראשית רבה ב, ד). הם טימאו את השמנים המיועדים להאיר. הפריע להם שיש יהודים שחושבים שיש אור והרחבה בתוך הצרות, הם רצו לראות יהודים שמתאנחים ואומרים: אוי, תמיד המצב כל

מקובל לומר שיש בחיים קשיים באופן תמידי. אם זה קושי בפרנסה, בשלום בית, בחינוך הילדים. וכאשר נשאל את עצמנו: למה לראות כל כך שחור, הלא יש כאן גם הרבה אור והצלחה? תהא התשובה: אה, בוא נהיה מציאותיים... נשוב לתקופה בה חיו היוונים. עם ישראל יצא ממצרים והעפיל מעלה מעלה, הוא כבש את ארץ ישראל, הקים ממלכה ובנה את בית המקדש. מבחינה מסוימת - עם ישראל היה בשיא תפארתו. אבל אז החלה הנסיגה. בית המקדש התחיל לתת את אותותיו שהעסק לא מונהג כראוי, הניסים כבר לא היו ממש כבתחילה (יומא, כא), עד שהגיעה העת ונחרב הבית ובני ישראל יצאו לגלות.

בימי החנוכה אנו חוגגים ומודים לבוא עולם על הניצחון שלנו מול היוונים. ביאורים רבים נאמרו אודות המורשת היוונית. במאמר זה ננסה להגיש נקודת מבט חדשה על אותה קליפת יוונית, נקודה הנוגעת מאוד להרפתקאות חייו. האותיות "יון" - מופיעות גם בתיאורו של דוד המלך בספר תהלים (סט, ג): "טְבַעְתִּי בְיוֹן מְצוּלָה וְאִין מְעֻמָּד". המילים הללו מתארות מצב בו האדם נמצא בצרות בתוך צרות (צרות בצרות...), כאדם השוקע במים עמוקים, שוטפים וזורמים, ותחתיהם רפש וטיט סמיך וטובעני. לך תתמודד עם זה...

אם עדיין עם ישראל לא ראויים לגאולה, ויש צורך להישאר בגלות, לשם מה נבנה בית המקדש?

כך קשה. לא "כמעט תמיד" אלא "תמיד". זו תרבות יוון במיטבה. ראיית המציאות כמו טיט היון. צרות הבאות בצורות.

לאחר שבעים שנות גלות, חוזרים חלק מעם ישראל לירושלים, בונים את בית המקדש השני ומנסים להשתקם. השיקום הזה היה הדרגתי ומאוד מאוד לא מוגדר. מצד אחד: נבנה הבית ביופי מרהיב שלא היה כמותו (בבא בתרא, ד). אולם מאידך עדיין חסרו בו לוחות הברית והאורים ותומים. גם מבחינה ריבונית, היו ישראל תחת שליטה של מלכים גויים (על פי רש"י ע"ז דף ב ע"ב ודף ט ע"א). מין גלות וגאולה המשמשים בערבוביה.

לא לחינם שזורה המילה "יון" עם המילה 'מצולה': "יון מצולה". התרבות היוונית התחברה מאד ל"יון" הזה. ננסה קצת לבאר ולהאיר את הדברים בשפה המדוברת כיום.

ומה באמת קרה? מצאו פך שמן טהור, ונעשה בו נס כזה, שבעקבותיו ירדה לעולם תקנה חדשה: גם כאשר יחרב בית המקדש, ויכל כל אחד בביתו להדליק אור עם עצמה כל כך גדולה שתהווה המשך ישיר לנרות המנורה שדלקו בבית המקדש (על פי הרמב"ן בתחילת פרשת בהעלותך).

המציאות הזאת מעוררת שאלה פשוטה. אם עדיין עם ישראל לא ראויים לגאולה, ויש צורך להישאר בגלות, לשם מה נבנה בית המקדש?

כל אחד מאיתנו עובר תקופות שונות בתחום הפרנסה. ישנם תקופות רבות של דחק וצמצום, וישנם גם תקופות בהם יש מעט הרחבה. (כמובן שלא נשכח גם את אלו שבדרך כלל נמצאים בהרחבה, ורק בפעמים נדירות חשים בצמצום. הם כתובים בסוגריים משום שאין רבים כאלו...).

אין לך ניצחון גדול מזה, יהודי שמצליח למצוא אור והרחבה בתוך שלל מצוקותיו וצרותיו. זאת מציאות מוחשית של קריסת המעצמה היונית ומורשתה לדיראון עולם.

ואם הסתיימה כבר גזרת הגלות והגיעה עת הגאולה, אז שתהא כבר גאולה שלמה עם כל המשתמע, מדוע היא הופיעה בצורה חלקית ומצומצמת?

המעניין הוא, שיש שתי גישות אצל בני אדם. ישנם כאלה שרואים רק את השחור. מבחינתם - תמיד קשה בפרנסה, תמיד חסר ותמיד יש צמצום ודחק.

מעניין לציין, שהמזמור אותו נוהגים לומר בחנוכה "מזמור שיר חנוכה הבית" (תהלים ל) מסתיים במילים: "ה' אלוקי לעולם אודך". כי רק מי שידוע יהודות תמיד ולמצוא הרחבות ואלומות של אור בין כל ההרפתקאות של החיים, מי שהחיים שלו הם בסגנון של "לעולם אודך" - הוא יכול לחגוג את חנוכה באמת.

'אתנחתא' קלה

רבי נתן מבאר הסבר נפלא. בתקופת בית שני אכן לא הגיע זמן הגאולה השלימה. ומחמת כן חסרו דברים רבים בבית המקדש השני, אלא שגלוי וידוע לפני השם יתברך שהגלות תתארך עוד שנים רבות, ומי יודע כמה כוחות נפש יהיו לעם ישראל החזיק מעמד בגלות ארוכה שכזאת, על כן חמל השם יתברך עלינו ונתן לנו מין 'אתנחתא' קלה, והשיב אותנו לירושלים בכדי למלא מצברים להמשך הגלות.

לעומתם ישנם כאלו המצליחים למצוא גם הרחבות בתוך הדחק: "נהה, כאן עזר השם יתברך ושלא לנו בגד חדש, וגם כאן עזר לנו השם יתברך ושלא דרישת שלום, וכן הלאה.

חנוכה שמח!
(על פי לקוטי הלכות, כלאי בה"ד, ט"ט-טז)

יותר ממה שיש הבדל בין האנשים בכמות הפרנסה, ישנו שינוי עצום בהסתכלות על מצב הפרנסה. וזה לא רק בפרנסה.

דף דפדפת

תגישו לבן-אדם דף לבן של דפדפת עם עשרים ואחת שורות ותשאלו אותו: באיזה צבע הדף הזה? הוא יענה בספונטניות: לבן. וכשנשאל אותו הלא יש כאן גם עשרים ואחת פסי תכלת בהירים? הוא יניף את ידו בבטול. ויאמר: אה, זה לא נחשב...

אנשים רואים רק את מה שמקובל לראות.

יו"ל ע"י ארגון 'אגדלך' - איחוד בני הישיבות הספרדים ההולכים לאורו של מוהר"ן מברסלב זיע"א

ליצירת קשר: 052-718-2678 | 052-760-2544

מזכירות: 052-714-0454 מייל: agadelta148@gmail.com קו 'אגדלך': 02-313-75-56

חנוכה - לחנך להודות

איך מחנכים ילדים להיות מרוצים, ושיכירו טובה והערכה להוריהם ומחנכיהם?

חנוכה נקרא בשם 'חנוכה' על שם החינוך בו מתחילים אנו להתחנך בעצמנו, ללכת בדרכי ה', וכפי שר' נתן כותב בהרבה מקומות. ולכן יש להתבונן איך החג מחנך אותנו ללכת אחר ה', וכך ממילא נוכל לדעת איך אנו נעביר החינוך בבית.

עיקר מהותם של ימי החנוכה הוא להתרגל להודות לה', להתחנך ללכת בדרך זו של הודאה והלל לשמו יתברך, וכלשונו של ר' נתן (כלאי בהמה ד' - ט'): "ועיקר החינוך הוא על ידי ההודאה על העבר".

כלומר לא רק להודות לה' על הניסים והנפלאות שעשה לנו בימי החנוכה נגד היוונים, אלא להתחנך בחנוכה ללכת תמיד בדרך זו של הודאה, להיות קרוב לה' על ידי הודאה.

הרבה הורים כואבים על כך שבניהם תמיד אינם מרוצים ורק תלונות בפייהם, כמה שמשיקיעים בהם, עדיין אין הם מעריכים.

אפשר לדחות ולומר: זה מצב העור, דור מפונק, צעירים לא מבינים.

אך המציאות מוכיחה, ילדים מסתכלים על העולם כפי המשקפיים שקבלו בביתם, הם שומעים ורואים אותנו איך אנו מתייחסים לעולם. באיזה אופן אנו מוקירים טובה לבני משפחתנו, לגבאי בית כנסת, למנהלי המוסדות ולמלמדים וכדומה.

אנשים שבכל שיחה יהיה להם ביקורת, ימצאו את ילדיהם גם 'מבקרים' בביקורת את כל העולם, כולל את הוריהם ומחנכיהם.

בית שבו רגילים להודות ולהוקיר טובה לזולת, לראות טוב באנשים, נמצא את הילדים בעלי הכרת הטוב.

ואם הדבר נכון בהכרת הטוב לזולת, על אחת כמה וכמה כלפי השם יתברך. ילדים הגדלים בבית של 'הודאה' על כל דבר, שומעים את הוריהם מברכים ומודים לה' על כל הרחבה קטנה, הם מתחנכים לקשר עמוק ואמיתי עם הבורא.

אפשר גם לדבר עם הילדים בפתיחות, להסביר להם על עצמנו, שאנו חיים בעולם שיש בו יסורים, ונופלים ומתחזקים לראות חסדי ה' ולהודות, ושוב נופלים ושוב מתחזקים להודות, כך נחנך אותם ללכת בדרך ההודאה. (ע"פ ליקוטי הלכות כלאי בהמה ד' - אות ט')

למעשה: חנוכה הוא הזמן להתרגל בבית להודות על כל דבר, ולא לדבר באופן של טרונאי, כי הרגל הדיבור של ההורים באופן של טענות וכעסים, ולא בצורה שמסתכלים על הקצת טוב, משפיע מאוד על הילדים לראות כך את העולם.

אוי מה היה לנו

המומים ומזועזעים עד דרכוכה של נפש יחד עם כל בית ישראל, על סילוקו של האי חסידא קרישא ופרישא - עמוד התפילה, שזמר העיניים ומקרב לב ישראל לאביהם שבשמים, גומל חסד בכל מאורו, דבק ברכינו מוהר"ן מברסלב ככל נימי נפשו וחיוק את המתקרכים לאורו בעצה ובתושייה

הרה"ח ר' שמעון ישראל שפירא זלה"ה
בן הרה"ח רבי שמואל שפירא זלה"ה

עמד לימין ארגון 'אגודת' מיום הקמתו והדריך את ראשי החבורות בעצה ותושייה.

בעל הנחמות ינחם את כל משפחתו בתוך כלל חסידיו ברסלב ונוכה במהרה לנחמת ציון וירושלים אמן.

רבי ומנהלי הארגון ראשי החבורות והמשפיעים אברכי ובחורי החבורות

מעשה באורח בעל כנפיים

מעשה נורא שסיפר רבי נחמן מברסלב זיע"א בליל ראשון של חנוכה, שנת התקס"ט, ונהגו תלמידי רבינו ללמוד בימי חנוכה הק', ובפרט בין בני חבורתו של רבי שמשון בארסקי היו לומדים שיחה זו אז בצוותא ובהתעוררות עצומה

ה, תקס"ט א' ד' חנכה.

אחר הדלקת נר חנכה בלילה, אורח נכנס לבעל הבית. ושאל לבעל הבית מאין פרנסתך? והשיב לו: אין לי פרנסה קבוע בביתי רק מחיית מן העולם. ושאל לו: מה אתה לומד? והשיב לו:

והיו משיחים יחד. עד שנכנסו בתוך שיחת דברים היוצאים מן הלב, והתחיל הבעל הבית להשתוקק ולהתגעגע מאד, איך משיגים ומגיעים לאיזה דבר מעלה שבקדשה. אמר לו האורח אני אלמד עמך.

ותמה הבעל הבית, והתחיל לחשוב, אולי אינו בן אדם כלל. אף חזר וראה שהוא מדבר עמו בדרך בני אדם. אף תכף נתחזק האמונה אצלו להאמין בו. והתחיל תכף לקרוא רבי, ואמר לו: קדם כל אני מבקש ללמד מכם איך להתנהג בכבודכם, ואין צריך לומר שאפגם ממש בכבודכם חס ושלום, רק אף-על-פי-כן בן אדם קשה לו להזהר לגמרי כראוי, על-כן אני רוצה שתלמדוני איך לנהג בכבודכם. והשיב לו: פעת אין לי פנאי, בעת אחר אבוא אצלך ואלמדך זאת, וכעת אני צריך לילך מקאן. ואמר לו גם על זה אני צריך ללמד מכם, פמה אני צריך ללמוד אתכם. ואמר לו עד אחר הפתח.

והתחיל לחשוב איך אצא עמו, כי פעת אני עמו בין הבריות ואם אצא עמו לבדו מי יודע מי הוא.

ושאל לו, ואמר לו, יש לי פחד לצאת עמכם. השיב לו: אם אני יכול פזאת ללמוד עמך. גם עתה אם ארצה לעשות לך איזה דבר מי ימחה בדי?

ויצא עמו מן הפתח. ואזי תכף חטף אותו והתחיל לפרח עמו. והיה קר לו, ולקח מלבוש ונתן לו, ואמר לו, קח זה המלבוש וייטב לך ויהיה לך אכילה ושתיה וכל טוב ותשוב לבייתך (נ"א: ותשוב בביתך). ופרח עמו.

בתוך כך הסתפל והנה הוא בביתו. ולא היה מאמין בעצמו שהוא בביתו, אף הסתפל, והנה הוא מדבר עם בני אדם ואוכל ושותה בדרך העולם. בתוך כך חזר והסתפל, והנה הוא פורח בבתחלה. חזר והסתפל, והנה הוא בביתו. חזר והסתפל, והנה הוא פורח, וכן היה מתנהג זמן רב.

אחר-כך הוריד אותו בין שני הרים בגיא, ומצא שם ספר והיה בו צרופי אותיות אז"ח הוא ד' וכו'. והיה מצדו בהספר פלים, ובתוך הפלים היו אותיות. גם היה בתוך הפלים אותיות של הפלים, שיכולין לעשות על ידם אלו הפלים. והיה לו חשק מאד ללמוד את הספר.

בתוך כך הסתפל והנה הוא בביתו. חזר והסתפל, והנה הוא שם. והתשוב עצמו לעלות אל הרה, אולי ימצא שם איזה ישוב. וכשבא אל הרה, ראה עומד שם אילן של זהב עם ענפים של זהב, ועל הענפים תלויים פלים כמו אלו הפלים המצויין בספר. ובתוך הפלים היו פלים שעל ידם עושים אלו הפלים. והיה חפץ לקח משם הפלים, ולא היה יכול, מחמת שהיו נסבכים שם על הענפים שהיו בעקממיות. בתוך כך הסתפל והנה הוא בביתו.

והיה לו פליאה גדולה, מה זאת שהוא פעם בקאן ופעם שם? והיה חפץ לספר זאת לבני אדם, אף איך מספרין פליאה כזו לבני אדם, מה שאין ראוי להאמין.

בתוך כך, הסתפל מן החלון וראה את האורח הנ"ל. והתחיל לבקש אותו מאד שיבוא אצלו, ואמר לו: אין לי פנאי כי אני הולך אצלך. אמר לו: זה בעצמו נפלאות בעיני. הרי אני כאן, ומה זה שאתם הולכים אצלי.

השיב לו: בשעה שנתרצית לילך עמי, ללוות אותי מן הפתח, אז לקחתי ממך הנשמה, ונתתי לה לבוש מן הגן-עדן התחתון, והנפש רוח נשאר אצלך. ועל-כן פנאתה מדבק מחשבתך לשם, אתה שם, ואתה ממשיך הארה ממני אליך, וכשאתה חוזר לכאן, אתה כאן. ואיני יודע מאיזה עולם הוא, מעולם טוב הוא בודאי. ועדין לא נגמר ולא נסתים:

חיי מוהר"ן, סיפורים חדשים, פ"ה

מאמר מיוחד ומרתק

לכבוד עשרה בטבת יום הילולת
מוריני רבי נתן מברסלב זצוק"ל
תלמידו הנצמון של רבינו נחמן מברסלב זיע"א

יהודים! מצאתי תרופה!

במסתרים תבנה נפשנו

מסוים צדה עינו בשלט המראה על קיומו של רופא מיוחד לענייני נזקים מחומרים כימיקלים מסוכנים. אותו אחד אמר לעצמו: "מה יש לי להפסיד? אכנס ואתעניין". הוא נכנס לרופא וסיפר לו על החומרים שהם השתמשו במפעל, ועל המחדלים שנעשו ברשלנות, וכמובן על התוצאות העגומות והכואבות שהביאו את האסון לעיירה. העובד סיים את תיאורו והמתין בדריכות לשמוע מרופא האם ניתן בכל זאת להציל את המצב.

מי שנפטר - נפטר,
ומי שחי - חי.
לא מדברים
ולא מפרסמים.
הכל התנהל
למישרין במין
שגרה מפחידה,
עד שהגיע
הרגע הדרמתי
בסיפור.

יש תרופה למכה

הרופא התעניין בעוד מספר פרטים ואז ענה בהחלטיות: אכן המצב שלכם קשה מאוד. אולם יש לי תרופות מיוחדות שאם תיקחו אותם בעקביות יום יום - תצאו מזה לגמרי! חלק מהתרופות יש ליטול בכל

י"ר הוועד, דן באריכות עם מנהל המפעל, עד שלאחר שעות של דיונים התקבלה החלטה מבריקה. מנהל המפעל כינס במהירות שיא את כל עובדי המפעל לאספת חרום, 'איש בל יעדר'. ההשתתפות חובה!

הגיעו כל העובדים לאספה, והמנהל החל לחשוף את בקשתו הדרמטית: "עובדים יקרים! לאור העובדה שאין לנו אף סיכוי לעצור את המחלה הזאת, אני חושב שיהיה טוב יותר אם מכאן ואילך נשתדל לחייך ולהצהיר שהכל תקין לחלוטין. כאשר משהו נפטר, אף אחד לא צריך לדעת מזה. לא מדברים יותר על המחלה הזאת, אוי לו למי שיפרסם בעיירות הסמוכות שיש כאן מחלה כזאת נוראה. כל מי שיעבור על הכללים הללו יפוטר מבית החרושת באופן מידי וילדיו ירעבו ללחם.

הדברים התקבלו על לבבות המשתתפים, והאספה באה לסיימה.

עברו ימים ושבועות והכל הלך למישרין כפי שסוכם באספה. אנשים חייכו ביום וההללויות נערכו בלילה. מי שנפטר - נפטר, ומי שחי - חי. לא מדברים ולא מפרסמים. הכל התנהל למישרין במין שגרה מפחידה עד שהגיע הרגע הדרמתי בסיפור.

יום אחד, אחד מעובדי המפעל הזדמן לאחת הערים הגדולות של המדינה. הוא נכנס לשכונה של רופאים מומחים ובשלב

לפני שנים רבות ארע אסון כבד.

בעיירה נידחת התפרנסו רוב התושבים ממפעל עולמי ליצור חומרים כימיקלים מסוכנים מאד. בשלב מסוים הם לא נזהרו כראוי בכללי ההיגיינה, החומרים הארסיים חדרו לגופם ומחלה של ממש פשטה בעיירה. הווירוס המסוכן עבר מאיש לאיש, והמחלה הגיעה לממדים נוראים של כעשרה מתים בכל יממה, רחמנא ליצלן.

למזלם, האסונות התרחשו תמיד רק בשעות הלילה. כך שהמחלה לא עצרה את סדר היום בעיירה. ההלוויות נערכו במהירות ובצנעה, בשעות המאוחרות של הלילה, בכדי שלא להוריד את המורל הכללי של התושבים.

מי שהיה מעודכן היטב במשמעות האסון, היה כמובן ראש החברה קדישא' באותו כפר נידח. הוא ועוזריו עסקו בכל לילה בעריכת הלוויות הרבות. המצב היה נורא, מפני שלא היה לאף אחד עצה ותושייה כנגד אותה מחלה. המחלה הזו הייתה חשוכת מרפא, פשוטו כמשמעו.

י"ר 'ועד העובדים' של המפעל - חשש מאוד מפני הבאות מחשבות אימה נקרו כל העת במוחו: "מי יודע להיכן עוד תתפשט המחלה? מה נעשה אם חלילה נדביק גם אנשים מעיירות סמוכות? יתכן שתיאסף נגדנו - תביעה משפטית מבתי משפט בינלאומיים, הלא סוף כל סוף המחלה החלה הודות לרשלנות גדולה מצידנו..."

הלו! שקט!

מהכפר מיד, אתה והזיותיך המשונוות יחד עם הרופא המומחה שלך.

השבוהו למטורף

אותו אדם חשב לרגע שהוא נמצא בתוך חזיון תעתועים, אולם המכות הכואבות שהחלו להשתלח לכיוונו הבהירו לו כי נמצא הוא במציאות אמיתית, קיימת ונוכחת.

אך הוא בעקשנות נחרצת, מתוך רחמים עצומים וכנים, החל חוזר שוב על הבשורה, והפעם כמעט בקול בוכים: אנשים! על מה אתם מדברים בכלל, יש כאן רופא אמיתי שהצליח לרפא אותי ויכול גם להביא חיים לכולכם.

המבוגרים שעמדו לידו החלו לצחוק בקול גדול, חשבו אותו למטורף, אולם הצעירים שבהם החלו להרהר בתוגה: אולי באמת כדאי לנסות? הרי אין לנו מה להפסיד. גם ככה אנחנו יודעים את האמת המרה. יש מחלה. המוות אורב לכולנו. מדוע זה כל כך קשה להודות בצורך ההכרחי של כולנו במזור ותרופה.

בלילה, כאשר חלק מבני הכפר שוב קברו את קרוביהם, חמקו מספר תושבים לביתו של אותו עובד, ופשוט התחננו: בן אדם! תפגיש אותנו בדחיפות עם הרופא שהבאת. עוד רגע קט ואף אנחנו ניספה במחלה הקשה. אין זמן.

מיד נכנסו פנימה. הרופא בחמלתו הוציא מאמתחתו מספר משחות ותכשירים אותם רקח מבעוד מועד והגיש להם, עם הוראות מפורטות.

הם לקחו את התרופות ובסודיות גדולה פעלו על פי ההוראות. לא עבר זמן רב עד שחשו כי מתרפאים הם לגמרי. השמועה על התקווה החלה לעבור מפה לאוזן עד שבחלוף תקופה לא ארוכה – החלו כולם להשתמש בתרופות של הרופא המומחה והמתלה נבלמה כלא הייתה.

כאשר נכנסה העגלה לעיירה בבוקרו של יום, התלהב אותו עובד מפעל והחל צועק מחלונות העגלה: "הרופא הגיע! הרופא הגיע! יש תרופה אמיתית למחלה הקשה! באו בהמוניכם לכיכר העיר! רופא! רופא! יש כאן מספיק תרופות לכולם..."

אבל אז קרה דבר נורא, שהוא לא חלם ולא האמין שיתרחש לנגד עיניו.

אנשי העיירה, בשומעם את צעקותיו הרמות – יצאו מבתיהם אחד אחרי השני והתחילו לצעוק לעברו: הלו! שקט! שקט! מה אתה צועק בקולי קולות בשעה שבע וחצי בבקר? אנשים רבים עדיין נחים והם חזרו מאוחר מהלוויה... זה ממש גזל שינה! ובכלל, מי ביקש ממך להביא לכאן רופאים? הלא יש כאן כבר קופת חולים עם רופאים מעולים...

אותו אדם התחיל להסביר להם שמדובר כאן ברופא אדיר המתמחה בדיוק בריפוי המחלה הידועה לנו. רופא שמסוגל לעצור בעצם את החולי הנורא שיש בכפר הנפלא שלנו.

אך אז החלה החגיגה...

בתוך רגעים ספורים הוא מצא את עצמו מוקף בעשרות בני אדם שהחלו לצעוק עליו בקול ניחר: מה אתה שח? הלא אסור לדבר על זה בכלל! וכי שכחת את האספה הסודית עם מנהל המפעל? אתה לא זוכר את ההנהגה שלנו – לחייך במלאכותיות ביום ולבכות בכי של מוות בלילה? ובכלל... מי שָׁמַךְ למבין בכאלו עניינים?

אתה בכלל בטוח שיש כאן מחלה? אתה רואה מולך אנשים מתים?

לא.

זה אומר שאין חולים. אין מחלה. וגם אין צורך ברופאים ידועים. כעת הסתלק

יום. חלק מהתרופות פעם בשנה. מדובר בתהליך ריפוי איטי אך מבטיח ביותר. זה יכול לקחת כמה שנים טובות, אבל אני מבטיח לכם באחריות מלאה רפואה שלמה. ללא צל של ספק!

אותו עובד התרשם מאוד מהרופא ההוא, היתה לו תחושה ברורה שהדברים נאמרים באחריות מלאה, הוא החל להתלהב ולחשוב בקול: האמנם קיימת תרופה לאנשי העיירה? האם באמת יש סיכוי לעצור אי פעם את שרשרת הלוויות הללו? הוא החל לנסות על עצמו את התכשירים השונים, וכבר הרגיש שינוי עצום לטובה...

לאחר יומיים שלושה, הוא נכנס לרופא ואמר לו: "תשמע רופא נכבד. חבל על כל יום שחולף. מדובר בעניין של פיקוח נפש ממש.

במרחק של יומיים נסיעה מכאן, מתגוררים אלפי אנשים מרוסקים ושבורים. מחייכים ביום ובוכים בלילה. בעצם חלקם כבר לא בוכים בכלל מרוב שנגמרו להם הדמעות. כבוד הרופא! אני מזמין עכשיו עגלה ולוקח אותך לשם. תן להם תרופות. תביא את כל המלאי שיש לך. מצפה לנו שם עבודה בלי סוף. על התשלום נדבר בסוף. סגרנו?

הרופא הסכים והעגלה יצאה לדרך, הם נסעו יומם ולילה ברציפות.

למעשה, הסיפור הזה התרחש באמת לפני כמאתיים שנה (עם שנויים קלים בגיבורי הסיפור). כאשר החלה תנועת ההשכלה להתפשט בעולם, חדרו לכרם בית ישראל חיידקים רוחניים הרסניים ומסוכנים ביותר, החיידקים הללו פשטו בלבבות של אנשים רבים וקררו את אמונתם התמימה. במקביל, נפרצו גדרי הצניעות והקדושה בצורה חסרת תקדים, והמציאות החדשה הפילה חללים רבים.

צדיקי הדור אשר כאבו את כאבם של ישראל ניסו בכל כוחם להדוף את המחלה ולנסות להציל ככל האפשר את עם ישראל ממלכודת המוות של פורקי העול. אולם למגינת לב, העבודה לא הייתה פשוטה בכלל. הלבבות נמשכו אחר האבדון הרוחני ולא ניתן היה לעצור המדרון החלקלק. ההתעניינות ברע רק הלכה וגברה.

בשלב מסוים, התקבעה הבנה בלב רבים וטובים - שיש דברים שלא מדברים עליהם, כי בלאו הכי אין לנו פתרונות של ממש. הנושאים גם ככה כל כך עדינים שכבר מוטב שיהיו שוגגים ולא יהיו מזידים! ואפילו אם יש מצב של מזיד, הלא בלאו הכי כמעט שאין פתרון מעשי. אז בואו ונשתדל לשמור על השקט. נחייך לכולם וניתן תחושה שהכול בסדר. נחייך ביום, ונבכה בלילה.

יהודים, יש תקווה!

רבי נתן מברסלב, בעל ההילולא, נמשל לאותו עובד במפעל שהבין שאם ישנם כאלו מחלות רוחניות בעולם - אזי בוודאי שיש גם רופא שמסוגל להוציא אותם מהן. הקדוש ברוך הוא לא ישאיר את צאנו ללא רועה. הוא חיפש וחיפש ומצא את רבי נחמן. בבית המרקחת של רבינו מונחים תרופות לכל סוגי המחלות. רבי נחמן מעז לדבר על תיקוני עוונות בצורה חסרת תקדים. הוא לוקח על עצמו אחריות בנושאים כבדי משקל, ופורס את הדרך

לתשובה מהמדרגות התחתונות ביותר עד לרום המעלה.

רבי נחמן מברסלב, נותן לתלמידיו הוראות ברורות לתיקון העבר, לשיפור ההווה ולעתיד זוהר. הוא מוכן להתמודד מול כל סוגי השיגעונות של היצר הרע. ספריו מלאים בעצות מעודכנות גם לניסיונות של שנות האלפיים. הוא מצליח לרדת גם לכל מי שמסתנוור מההיצע האדיר והצבעוני שהסטרא אחרא מציגה לנו כיום על כף היד. אין אדם שמשתמש בעצותיו בצורה הנכונה שלא רואה בעצמו את השינוי המהותי. מאמריו משקפים אבני יסוד לכל 'בעל תשובה' מתחיל, ולכל נער שמתמודד מול פיתויי הטכנולוגיה.

יש כאן באמת תקווה לכולם.

כאשר ר' נתן גילה את האור הזה, הוא הבין שאסור לו להישאר שאנן. הלא מחלה

נוראה משתוללת בעולם. בכל יום נופלים יהודים רבים לשאול תחתית. מפחדים לדבר על זה בגלוי, אבל הבעיה קיימת. גדולי ישראל וקברניטי האומה אכן מודעים היטב לבעיות, אבל לא תמיד וגם לא לכולם יש את הפתרונות המעשיים למחלה הזאת ולכן לגודל האיחוויה יש שקט תעשייתי. השמש זורחת והציפורים מציצות.

רבי נתן יצא לדרך, עם קמפיין עולמי והכריז בקול גדול: "רבותי! יש רופא נפשות בעולם! יש תקווה לכל אחד להיות זך ונקי מכל התאוות הרעות. כל אחד יכול לזכות להיות בעל תשובה אמיתי, צדיק גמור, תלמיד חכם אמיתי. יש פתרונות גם למתמודדים עם יצרים שפלים ומזוהמים של שנות האלפיים, בואו ותשתמשו בתרופות. תלמדו ליקוטי מוהר"ן, תגידו ליקוטי תפלות, תעשו התבודדות, תרקדו, תתחילו לחיות חיים חדשים..."

ניחוח של גאולה

וכאן קרה השלב המאתגר. רבי נתן נתקל בהתנגדות עזה וקשה ביותר (עוד יותר ממה שהייתה על רבי נחמן בעצמו). רבים וטובים סברו שמדובר כאן הוא על גילוי של רופא פשוט, ולכן החלו להזדעק לעברו ולהשתיקו לאלתר. "הלא לא מדברים על זה, וכבר ידוע שמוטב יהיו שוגגין ואל יהיו מזידין, הלא אלו עברות חמורות שאין להם תיקון בכלל, אז מה אתה כל כך מרעישי? עדיף להיות בשקט ולהמשיך את החיים". חלקם החליטו שיש צורך גם להחרים את רבי נתן ולהשפילו עד עפר.

בחסידי השם על עמו, עם מרוצת השנים, החל אור תורתו של רבנו נחמן להפציע בעולם, וכיום מתפשט אורו בצורה חסרת תקדים. ניתן לומר שכמעט אין בעולם 'בעל תשובה' שלא ניזון במישרין או בעקיפין מעצותיו של רבנו. התרופות לתיקון הנפש מאוצרות תורתו, מוכיחות את עצמם כמתאימות ביותר לניסיונות הדור האחרון. קשה לנו לדמיין כיצד היינו מתמודדים כיום מול תחלואות היצר, בלי אותו יהודי מורם מעם שהביא לנו במסירות נפש את אותו רופא הנפשות לעיירה באותו בוקר בהיר.

(מתוך הספר החדש 'מטעמים' - פרטים נוספים בעמוד האחרון)

טעמנו כי טוב סחרו. לא יכבה בלילה נרו. עולם נלק לאורו. על ידי רבי נתן תלמידו.

(מתוך שיר ידידות - רבי יצחק ברייטר הי"ד)

קו יצאגדלך

לגלות את הטוב, להישאר מחובר!

02.313.75.56

תפריט שלוחות הקו

- 1 **כל העדכונים והראיונות, סיפורים ושיעורים חדשים**
- 2 **כל הפינות, החיזוקים, השיעורים והראיונות לפי הסדר:**
ראיונות: (ראיון דבר הארגון) - 1
שיעורים לפי שמות הרבנים - 2
שיעורים לפי מועדים - 3
שלוחת 'אומן' - 4
- 3 **שמיעת שיעורים וחברות המתקיימות בכל רחבי הארץ ע"י ארגון אגדלך - 1 שירים ופינטים לפי סדר מועדי השנה - 2**
- 4 **יעוץ והכוונה לבני התורה**
ע"י רבני הארגון - 1
קביעת חברותא - 2
- 5 **נקודת החבר:**
שמיעת והשארת חיזוקים - מלב אל לב, וידיעות לטובת הציבור
- 6 **פרויקט המבחנים:**
שמיעת עדכונים והספק שבועי
- 7 **השארת הודעה להנהלת הארגון תרומות ומסירת שמות לתפילה וכן הקלטת שיעורים**
- 8 **שידור חי**
- 9 **להוספה או הסרה מרשימת הצינתוקים - בזמן שליחת הודעות מיוחדות**
- * **3 לחזרה למקום האחרון - בו האזנתם**
- # **חזרה לשלוחה הקודמת**

הרה"ח ר' אליהו עטיה שליט"א

הרה"ח ר' שמעון מנשה רביעי שליט"א

הרה"ח ר' נחמי מורחיו שליט"א

הרה"ח ר' יוסף נחמן לוי שליט"א

יעוץ, הכוונה וקביעת חברותות

שיחות חברים שבועיות

ניצוצות אור
שיעורים מרתקים בתורתנו של מוהר"ן מברסלב זיע"א

תורה מחזרת על אכסניה שלה!

תוכן מרתק, מקורי ואיכותי
הכל בקו שלפון אחד!

לפניכם פירוט הלקי
של השיעורים והשיחות
העולות בקו אנדלך
באופן קבוע ומסודר

שמעו ותהי נפשכם!

שיעורים מידי יום

'הלכה יומית'
הרה"ח
ר' **דניאל לוי**
שליט"א

'עמוד היומי בספר ליקוטי מוהר"ן'
הרה"ח
ר' **רחמים נמני**
שליט"א

'שיעור בספר ליקוטי מוהר"ן'
הרה"ח
ר' **אליהו עטיה**
שליט"א

'דף היומי תלמוד בבלי'
(בשעות אחה"צ)
הרה"ח
ר' **דניאל לוי**
שליט"א

שיעורים קבועים במשך ימות השבוע

יום רביעי

חיזוק ועצות לחיים
(בכל תקופה בנושא אחר)
הרה"ח
ר' **ישראל שלמה** שליט"א

רמזים ומעשיות על הפרשה
הרה"ח ר' **שמעון מנשה**
רביע שליט"א

יום ראשון

שיעור בספרי
רבי נחמן מברסלב
הרה"ח
ר' **יחזקאל ששון** שליט"א

סיפור לילדי החמד
הר"ר **אליעזר נקי** הי"ו

יום חמישי

'שיחת חברים'
בין הר' דוד צבי והר' יוסף חיים
'חוויות וחיזוקים ממעברי החיים'

תורתך שעשועי
פנינים והגלים על הפרשה
הרה"ח
חכם ששון לוי שליט"א

סיכום שבועי מהנעשה
והנשמע בארגון אנדלך

יום שני

שיעור בספר ליקוטי עצות
הרה"ח
ר' **יוסף חיים חדאד** שליט"א

שיחה בפנימיות התורה
מענינא דיומא
הרה"ח
ר' **דוד משעלי** שליט"א

'נפשי בשאלתי'
שו"ת מרתק עם הרה"ח
ר' **יוסף נחמן לוי** שליט"א
שנשאל ע"י
הר"ר **יצחק אנקווה** הי"ו
(אחת לשבועיים)

יום שישי

חיזוק מהפרשה
במשנת רביה"ק
הרה"ח
ר' **יוסף נחמן לוי** שליט"א

חידושים מרבתינו
הראשונים על הפרשה
הרה"ח
ר' **יוסף ביג'אוי** שליט"א

יום שלישי

שיעור בשיחות הר"ן
הרה"ח
ר' **אליהו עטיה** שליט"א

סיפור התקרבות מרתק
עם אחד מבני התורה שליט"א

מוצ"ש

רעיונות וחיזוקים בעבודת ה'
מתוך הדף היומי
הנלמד במשך השבוע
הר"ר **יוסף חיים אבאי** הי"ו

שיעורים מיוחדים

ראיונות עם ראשי החבורות לבחורים ואברכים ברחבי הארץ

סיפורים מיוחדים בימי ההילולא של רבותינו חכמי הספרדים / חסידי ברסלב מהדורות הקודמים

ראיונות ושיעורי הכנה הלכתיים לפני מועדי השנה, מגדולי רבני הספרדים שליט"א

עדכונים חשובים מעת לעת, על כל הנצרך עבור הנסיעה לאומן (בשלוחת אומן 4כ2)

קו אנדלך 02.313.75.56

מאמר חמישי בסדרה

האם ההתבודדות חייבת להיות רצופה? בהפסקות זה לא נחשב?

תשובה: כאמור, כל רגע של קשר עם ה', כל עמידה מול ה', כל מילה שאומרים לה', הם קדושה עצומה. כמוכן שגם התבודדות בהפסקות יש לה כוח גדול, אבל השאיפה היא להגיע להתבודדות רצופה דווקא.

גם בשיחה בין בני אדם, לשיחה רצופה יש כוח להגיע לעומק, לרבדים ולנושאי שיחה כאלה שבדרך כלל לא יעלו בשיחה קצרה.

ממש כמו בין בני אדם, כאשר מקדישים זמן איכות לפגישה ולשיחה, מתקבלים יותר ונפתחים יותר ומגיעים לנושאים ולקשר עמוק ומהותי יותר.

לפעמים מרגישים אחרי רבע שעה או חצי שעה שהשיחה הסתיימה מבחינתנו, שאין לנו כבר יותר מה לומר. אבל דווקא אז - אם נמשיך לשבת מול ה', ייתכן מאד שניגע ברבדים עמוקים ומשמעותיים יותר, שלא היינו יכולים להגיע אליהם בתחילת זמן ההתבודדות.

גם בשתיקה רצופה וארוכה מול השם יכול להתחיל משהו עמוק ומהותי יותר.

כדאי להיות סבלניים. רבי נחמן, רופא הנשמות, יודע מה שהוא אומר. עצותיו/ תרופותיו מדויקות, מתוקות ומועילות תמיד.

וביחד עם זה, יש גם ערך מיוחד להתבודדות ספונטאנית קצרה ולא מתוכננת שבאה מתוך הלב. לא פעם קורה שמהו שאנחנו חווים מעורר את הלב ומעלה רגשות. רבי נחמן מציע לא לחכות עם ההתעוררות הזאת לזמן של ההתבודדות המסודרת אלא לנצל את ההזדמנות ולבטא את הרגשות שעולים כבר ברגע שהם מופיעים.

מותר להתבודד יותר משעה?

תשובה: אפשר בהחלט להתבודד יותר משעה.

קורה לפעמים ששעה לא מספיקה לבטא ולפרט את מה שאנחנו מרגישים ואז בוודאי אפשר להמשיך ולהתבודד.

לפעמים עומד על הפרק נושא שחשוב לנו לבקש עליו ואנחנו רוצים להשקיע יותר בתחינה ובבקשה.

לפעמים יש לנו זמן פנוי ואנחנו רוצים למלא אותו בהתבודדות.

אבל באופן כללי כדאי לוודא שהזמן הקבוע שקבעתי לעצמי הוא נעים ואפשרי עבורי וצריך לשים לב שאני לא נכנס למקום של לחץ ודחיקת שעה, בפרט כאשר אני בא בבקשה. לא ללחוץ ולהתעקש בתפילה להשיג כאן ועכשיו את מה שאני מבקש, אלא לבקש ברכות ובתחנונים, מתוך אמונה וסבלנות, גם אם ייתכן שהשם לא ימלא את מבוקשי.

בעניין זה כותב רבינו (ליקוטי מוה"ר"ן תורה כ' סעיף ה'): "אין לאדם לדחוק את עצמו על שום דבר, אלא

יבקש בתחנונים. אם יתן לו השם יתברך - יתן, ואם לאו - לאו".

כמה זמן מינימום נחשב להתבודדות?

תשובה: כל רגע שפונים אל ה', שמרמזים עיניים לשמים, שמשמיעים אנחה, שאומרים מילה - היא התבודדות.

סיפר לי חבר: "יש לי ידיד שרוצה להתחזק במישור הרוחני, אבל חייו מלאים בעשייה אינטנסיבית מבוקר עד לילה. הצעתי לו להתבודד כל יום. הוא אהב את הרעיון אבל אמר לי שאין סיכוי שהוא יוכל למצוא לזה זמן. אמרתי לו: לפחות רבע שעה ביום, והוא טען שזה יותר מידי. לבסוף הסכים לקבל על עצמו

אם נשווה ונראה כמה דיבורים רעים ומזיקים ניתן לומר בדקות אלו (שמעתי מזקן חסידי ברסלב רבי לוי יצחק בנדר זצ"ל).

התחלתי והפסקתי להתבודד הרבה פעמים. אם זה לא רציני ולא רצוף, מה הטעם להמשיך?

תשובה: גם אם שכחנו מההתבודדות למשך זמן רב, גם אם התחלנו והפסקנו ושוב התחלנו, אפילו פעמים רבות, כל פעם שעומדים מול ה' מקדמת אותנו, מקדשת אותנו, מגינה עלינו, מקרבת אותנו אל עצמנו ואל השם ואל כל הישועות שאנחנו מאחלים לעצמנו.

מי שאומר שזה לא רציני זה רק היצר הרע. אותו אחד שמחליש ומבלבל ועושה הכל שלא נתבודד, רוצה גם לשכנע אותנו שמה שעשינו זה לא רציני ולא שווה. אבל מה שעשינו זה רציני מאד ושווה הרבה. ויש הרבה מאד טעם להמשיך.

נכון, אנחנו בשאיפה לקביעות יומית והתמדה, אבל גם הדרך שאנחנו עושים אל ההתמדה היא בעצמה התמדה. אנחנו מתמידים לרצות ולא מוותרים על הרצון. אנחנו מתמידים להיזכר ולהתחיל מחדש. אנחנו מתמידים לא להתייאש ולהמשיך לנסות שוב ושוב. אנחנו מתמידים להאמין שכל רגע של התבודדות זה טוב וקדוש, גם אם פספסנו כמה פעמים באמצע, ורק בזכות ההתמדות הקדושות האלה נזכה בוודאי לבסוף גם להתמיד בקיום התבודדות יומית בפועל.

האם אפשר להתבודד בכל זמן?

תשובה: אפשר ורצוי להתבודד בכל זמן. אדרבא, כמו שהזכרנו, מעבר לקביעות היומית, בכל פעם שיש רגש שעולה ויש התעוררות לדבר ולשתף את השם ברגש הזה, טוב לנצל את הרגש הזה ולהפוך אותו לדיבורים קדושים דווקא ברגע שהופיע ולא לדחות אותו לזמן אחר.

חלק מהחידוש שבהתבודדות היא האפשרות לפנות אל ה' בכל זמן ובכל מצב. למרות שמחצות הלילה ואילך הוא זמן מסוגל יותר לקבלת התפילה, טוב מאד להתבודד גם ביום וכבר כתב רבי נתן לבנו: 'וגם מה שזכינו לפרש שיחתנו ביום הוא גם כן יקר מאד מאד, כי לאו כל אדם זוכה לקיים כל הנ"ל בשלמות, ואשרי הזוכה להתבודדות אפילו ביום' ('עלים לתרופה' מכתב רצ"ג).

וכבר ביקש דוד המלך מאיתו יתברך: 'ריבוננו של עולם, כשאנו באים אצלך מיד ענה אותנו, שנאמר: "בקראי ענני אלוקי צדקי". אמר לו הקדוש ברוך הוא: חייך, טרם יקראו אני אענה" (ילקוט שמעוני רמז תתכ"ה).

"בקראי - ענני". בכל זמן שאני קורא, הקדוש ברוך הוא כבר מאזין.

תמיד הוא עומד לצדנו, תמיד הוא מאזין לתפילתנו.

להתבודד בקביעות כל יום למשך חצי דקה! למרות שזה עשוי להישמע חסר משמעות, הוא התמיד בזה כל יום למרות סדר יומו העמוס. חצי דקה הפכה לחמש דקות ולפעמים לרבע שעה ואפילו שעה. הוא זכה כל יום להיות בקשר עם ה', למרות סדר היום המטורף שלו בחיצוניות. בזכות התמדתו חייו השתנו לטובה".

כל פעם שאדם זוכה לפנות אל ה' ולשוחח איתו, אפילו דקות ספורות, יכולה להיות משמעותית. סיפור זה רווח בין חסידי ברסלב: פעם אחת, לפני הדלקת נרות בערב שבת קודש, בא תלמידו של רבי נתן לבקרו, ומצא אותו עומד וידו על המזוזה כשבכוונתו להתבודד ולדבר לפני ה'. רבי נתן ביקש מתלמידו, רבי נחמן מטולטשין: 'נחמן, הסתכל על השעון, ואמור לי כשיעברו חמש דקות'. רבי נחמן מטולטשין, שמיהר מאד, התבונן בשעונו בחוסר סבלנות. כשעברו חמש דקות, אמר לו רבי נתן: 'נחמן, חמש דקות גדולות!!! ומוסיפים זקני החסידים על הסיפור: כשאדם רוצה להתבודד אפילו דקות מספר, מסית אותו היצר הרע ואומר: מה הן כבר חמש דקות? אולם באמת, אפשר להרוויח אוצרות נצחיים של קירבה לה' גם בחמש דקות. ונוכל להיווכח בזה,

פתאום הבנתי שה' יתברך הוא מציאות אמיתית לגמרי. אפשר ליצור מולו מערכת יחסים מרגשת וקרובה. לא רק לדבר עליו במין כלליות כזו אלא ממש לדבר אתו, ליישר אליו מבט ולהרגיש אהוב וקרוב.

סיפור התקרבותו של האברך החשוב הר"ר אבישי משה הי"ו מיקירי חבורת האברכים שע"י 'אגדלך', ומבוגרי ישיבת "בית שמעיה"

היום, לאחר שנים ארוכה של צעידה בדרכו של רבי נחמן, אני כבר יודע לומר שהזמן עושה את שלו. אותה אמת פנימית שמביאה אותך להתעניין ברבינו, האמת הזו לא עוזבת אותך גם הלאה, ולמרות שיש לפעמים כל מיני קושיות, ניתן לחיות איתם בשלום. את האמת מרגישים בלב פנימה, כך שלא תמיד צריך להמציא למוח - תשובות מידיות על כל הקושיות שלו.

בחודשים שלאחר מכן, התחלתי להבין שאני לא היחיד בישיבה שצמא לתורתו של רבי נחמן. בישיבה הסתובבה קבוצה שלימה שהלכה בדרכו של רבינו. בחדס ה', הודות להתמדה בסדרי הלימוד וקיום כללי הישיבה - לא נגרם שום מתח בין הצוות לבחורים המקורבים.

שיחות מהמשגיה. כדאי להוסיף נקודה חשובה ומעניינת: לפני התקרבותי, הייתי משתתף תדיר בשיחותיו של המשגיה דישיבתנו ה"ה הרה"ג רבי אליהו רוט זצ"ל. אך תמיד חשתי מין מרחק ממשעתי בין התוכן הגבוה למצבי הפרטי. אולם לאחר שהתוודעתי לתורתו של רבינו הק', קיבלתי לפתע טעם חדש בכל השיחות של המשגיה. מאז לא הסכמתי בשום אופן לפספס אפילו דקה אחת של הקשבה. פתאום נפל לי האסימון על איזו קרבת ה' הוא מדבר. כשהוא דיבר על התענוג שיש בתפילה לה' - כבר הבנתי במה מדובר. הרי חשתי על בשרי מהי קרבה אמיתית לה'.

ערב ר"ה בגג הישיבה. באותם ימים קיבלתי כיסופים אדירים להגיע לצינו של רבי נחמן מברסלב בעיר אומן. לא רציתי להמתין עד ר"ה ולכן קניתי כרטיס טיסה לר"ח ניסן - יום הולדתו של רבינו. הגעתי לצינו ופשוט עברו עלי שם - ימים מתוקים ומיוחדים שלא הרגשתי מעולם לפני ההתקרבות לרבינו. חזרתי לארץ עם שמחה עצומה, חשתי שנגעתי במשהו חדש.

לקראת ר"ה, המניעות גברו עליי באופן שאי אפשר לתאר ואכן לא זכיתי באותה שנה להגיע לקיבוץ באומן. אני נזכר כיצד בערב ראש השנה עמדתי על גג הישיבה על מנת לטפל ולכוון את כל השעונים של המזגנים והחשמל, ומעיניי זלגו דמעות על גבי דמעות. היה זה בכי של כיסופים וגעגועים. כל כך רציתי להיות שם יחד עם כל חסידי ברסלב, אבל אני מאמין שמהרצונות שלי נעשו שעשועים גדולים בשמיים. ב"ה מאז עוברות עליי שנים רבות של השתתפות קבועה בקיבוץ הגדול.

ואם כבר מדברים על הנסיעה לאומן, אפשר להזכיר שבאחת השנים מצאתי את עצמי - מתיישב במטוס ליד ישראל דגן בכבודו ובעצמו. פניתי אליו בשמחה גדולה ואמרתי לו: ר' ישראל, אני כאן בזכותך. בזכות ה'שיחת חברים' הנפלאה שעשית יחד עם ר' אייל אהרון.

לסיום, אני חפץ להודות באופן אישי לארגון אגדלך על כל פעלם ומרצם. חבורת האברכים בה אני חבר, מביאה אותי לפסגות של חדשות של קרבת ה'. מדובר בקבוצה איכותית ומגובשת מאוד ואני כל כך מודה לה' שמתקיימת עבורנו כזו פעילות נפלאה ומושקעת.

עם השירים שלו, בוא נראה מה עוד יש לו באמתחתו... הורדתי את תיקיית השמע לנגן ובמעט התרגשות לחצתי על ההפעלה. מיד התברר לי שאין אלו עוד שירים גרידא, אלא 'שיחת חברים' מרתקת במינה שערך ר' ישראל דגן עם יהודי יקר - חסיד ברסלב מעמנואל, בעל מנגן מיוחד ששמו ר' אייל אהרון הי"ו.

לפני שנים רבות, בתקופת תחנות הרדיו הפיראטיות, פעלה תחנת שידור שנקראה "רדיו ברסלב". בתחנה שכבר הספיקה להיסגר מזמן - שודרו במשך כל היממה - מגוון שיעורים מרתקים בספרי רבי נחמן מברסלב, כאשר גולת הכותרת של השידורים הייתה אותה שיחת חברים מופלאה בין ר' ישראל לר' אייל, לתוכנית הזו הם קראו: 'מלב היער אל הלב שלך'.

פניתי אליו בשמחה גדולה ואמרתי לו: ר' ישראל, אני כאן בזכותך.

גילויים מרעישים. בתוכנית זו שוחחו השניים במין ספונטניות שכזו, עם חן נדיר ונעימות שלא הכרתי מהמחוזות בהם גדלתי וחונכתי. ר' ישראל ישב בין עצי היערות של צפת ואילו ר' אייל בתחנת השידור בעמנואל, ויחד ניהלו שיחות עמוקות ופשוטות גם יחד. השמחה שהציפה אותם במהלך השיחה והאמת הכל כך מיוחדת שנשזרה בין מילותיהם - סקרנה אותי ביותר, ולמרות שחלק מהמושגים שעלו בשיחה כמו עניין הצדיק, מעלת הירקודים, התבודדות בשדה וכו', היו זרים לי לחלוטין, למרות כל זאת - הרגשתי בלב מין משיכה בלתי מוסברת לדיבורים המתוקים הללו.

שמעתי את ההקלטות שוב ושוב וחשתי שאני עובר תהליך פנימי, שקט ושורשי ביותר. המושגים הקדושים והעמוקים כמו מעלת הרצון, כח השמחה, נקודות טובות ועוד ועוד, תפסו אותי כל כך והרגשתי שאני מתחיל להכיר מחדש את הקב"ה. אני יודע שזה נשמע קיצוני קצת אבל כך בדיוק הרגשתי. פתאום הבנתי שה' יתברך הוא מציאות אמיתית לגמרי. אפשר ליצור מולו מערכת יחסים מרגשת וקרובה. לא רק לדבר עליו במין כלליות כזו אלא ממש לדבר אתו. ליישר אליו מבט ולהרגיש אהוב וקרוב.

ישוב הדעת. הנתונים האלו טלטלו אותי. הרגשתי שמשוה קורה לי. לא יכולתי להמשיך הלאה בסדר היום. תפסתי אוטובוס ונסעתי למירון. ישבתי שם בחורשה בסמיכות לצינו והרהרתי רבות בכל המושגים החדשים להם נחשפתי ממש באגביות. מצד אחד, הוקסמתי והתרגשתי כל כך מהעצות הנפלאות אותם גיליתי, ומצד שני: כל המושג של הזה של "צדיק אמת" היה מוזר וזר מאוד עבורי. הרגשתי שאם אני הולך על הדרך הזו, אזי אצטרך ללכת על 'כל הקופה'. אי אפשר לשלף ולקחת רק את הדברים ה'יפים' וה'מובנים'. ומבחינתי זו הייתה החלטה הרת גורל.

ילדות 'לפי הספר'. נולדתי וגדלתי למשפחה יקרה ופשוטה. הוריי גדלוני במסירות ואהבה גדולה וכאשר נעשיתי בר מצווה שלחוני לישיבת 'משכן שמעון' בעיר בני ברק. זוהי ישיבה קטנה ספרדית, בה ינקתי אהבת תורה והרבה יראת שמים ומידות טובות. הייתי מחונך מאוד לכללי הישיבה. בטבעי אני אחד שהולך "לפי הספר", כלומר עושה מה שצריך לעשות ונמנע ממה שלא עושים. לא מחפש קצוות והרפתקאות מיוחדות. טיפוס שגרתי וממסדי. בישיבה נחשבתי לאחד הבחורים הטובים ביותר. גם מצד הקשר המעולה עם צוות הישיבה וגם משום צייתי המוחלט לסדרי הישיבה. לקראת סוף שיעור ג' התקבלתי לישיבה המפורסמת 'בית שמעיה' בעיר ב"ב, ושם בעצם התחיל הסיפור המשמעותי של חיי.

אתגרי הבהרות. 'בית שמעיה' נכנסתי בראש חודש אלול ומיד הבנתי וקלטתי מונח חדש שעד אז כמעט ולא הכרתי: תחרות. הישיבה - מצוינת. הבחורים - מצוינים. הצוות מעולה וממש נדיר. הכל כל כך יפה וטוב אבל באוויר חשתי עננה של מרוץ סמוי לעבר יעד לא ברור. כמובן שאף אחד לא התכוון ורצה שככה ארגיש, הכל נעשה מתוך כוונות טובות ונפלאות, אולם עבורי הייתה זאת חוויה מאתגרת. ממצב של בחור מוערך ברמה לא רגילה נהפכתי ל'עוד מספר'. כמובן שכלפי חוץ - לא שידרתי שום קושי, אולם בתוך לבי חשתי קושי גדול. למפרע מתברר שהיה זה מאת ה' לטובתי הנצחית. אילו הייתי ממשיך לדהור על זרי הדפנה, מי יודע אם הייתי מסוגל להתוודע לאורו הנעים של רבי נחמן מברסלב.

למען שמו באהבה. ערב אחד בהיותי כבר בשיעור ג', דפדפתי בין השירים הרבים שהוכנסו לי לנגן והנה צדה עיני בשם של זמר שלא הכרתי עד כה, שמו ישראל דגן. לדיסק שלו הוא קרא "למען שמו באהבה" ואני מתוך סקרנות לחצתי על הפעלת השירים. שמעתי את השיר הראשון וחשתי בהרגשה מיוחדת במינה. הלב שלי קיבל מנה אדירה של טלטלה והתרגשות ולא הבנתי מה קורה איתי. המשכתי לשיר הבא ושוב הרגשה ייחודית שלא חשתי מעולם בשמייעת שירים חסידיים, מרגשים ככל שהיו. ניסיתי לשאול את עצמי מה אני חש כעת, אך לא ידעתי לענות תשובה ברורה. מי שמכיר את הדיסק הזה יודע שמדובר בדיסק ישן יחסית, עם מוזיקה רגועה ולא אופנתית בעליל. ובכל זאת השירים הללו הסעירו אותי ממש.

מאז, שמעתי את עשרת השירים שבדיסק ההוא - בכל עת מצאו. עדיין לא ידעתי מאומה על רבי נחמן, רק הבנתי שישראל דגן הינו חסיד ברסלב והתפתחה לי בלב - פינה חמה אליו. אולם חוץ משמייעת השירים שוב ושוב - לא התעוררה אצלי אף התעניינות בברסלב ובספריה הרבים.

יום אחד, ביקשתי ממכר שלי שיכניס לי שוב שירים לנגן. בדקתי אלו דיסקים חדשים יש לו במאגר של המחשב והנה אני פוגש שוב בישראל דגן. ראיתי תיקייה עמוסה ברצועות-שמע ארוכות עליהם התנוסס השם: ישראל דגן. אמרתי לעצמי: נו, זה הרי יהודי שהרעיד לי את הלב

הדינים המצויים בעניית אמן וקדושה באמצע ברכה

לענות על דברים שבקדושה, חוץ מאמן דברכות, וכ"ש שאין לענות אמן ב"ה וב"ש. אבל בברכות קצרות - אין לענות כלל. וגם בברכות ארוכות לא הותר לענות רק כשהוא אחר תחילת הברכה, אבל כשהוא בסמוך לתחילת הרכה אחר שאמר בא"י אמ"ה - לא יענה, דאז אם יפסיק ביניהם - יבטל את הקשר והמשמעות בין תחילת הברכה להמשכה. (ועי' בכ"ז במאמר מרדכי סימן ק"ד סק"ה ובביאור הלכה סימן ס"ו סעיף ג, ד"ה לקדיש)

- בשולי הדברים, יש להסתפק לגבי ברכת "בורא נפשות" - אם נחשבת לעניין זה ככרכה ארוכה או קצרה. והספק הוא האם ברכה ארוכה נחשבת לפי אורכה או דכל שאין לברכה זו חתימה בשם - תחשב ברכה זו ככרכה קצרה, ולא מצאתי מי שדיבר בזה לע"ע.

בסיכום הדברים:

א. השומע קדיש וקדושה באמצע ברכה, אם הוא בתפילת שמו"ע או בברכת המזון - לא יענה כלל (ואפילו בין ברכה לברכה). ואם הוא בברכה רביעית שבברכת המזון - ג"כ לא יענה, והעונה שם יש לו על מי לסמוך.

ב. השומע קדיש וקדושה בברכת מעין שלש, לדעת היב"א - לא יענה, ולדעת האול"צ - יענה.

ג. השומע קדיש וקדושה בשאר הברכות, אם הם ברכות ארוכות וכבר התחיל הברכה עצמה - יכול לענות דברים שבקדושה חוץ מאמן דברכות וב"ה וב"ש.

ד. אם הן ברכות קצרות, בכל עניין לא יענה כלל (וילע' אם ברכת בורא נפשות - נחשבת ברכה קצרה לעניין זה).

ה. בכל עניין שהותר לענות קדיש, יענה רק ה' אמנים ראשונים, ואשי"ר עד 'תברך'. וכשעונה 'מודים' - יאמר רק 'מודים אנחנו לך', וכן בקדושה יאמר רק 'קדוש וברוך' בלא 'מלך' וכמבואר כ"ז באחרונים.

ו. לגבי "ברכת הלבנה" וברכת "יהללך", כיון שהן ברכות ארוכות, כששומע בהן דברים שבקדושה - יכול לענות על הקדיש, אבל לא על אמן דברכות, ולכן כששומע תוך כדי הברכה את חברו שאומר "ברוך.. מחדש חודשים" - לא יוכל לענות אחריו, והשי"ת יצילנו משגיאות ויראנו מתורתו נפלאות.

יש לדון בדבר המצוי שאדם מברך ברכה, ותוך כדי הברכה שומע קדיש או קדושה או ברכה שיש לענות עליה אמן. האם יוכל לענות עליהם?

ומצוי הדבר באמירת "יהללך" שאחר הלל גמור, דפעמים שהחזן סיים הברכה והתחיל הקדיש, ואילו היחיד נמצא עדיין באמצע הברכה, האם יכול לענות על ברכת החזן או על הקדיש ששומע ממנו?

וכמו"כ יש לדון לגבי 'ברכת הלבנה', כאשר באמצע ברכת עצמו שומע את חברו מסיים "ברוך... מחדש חודשים", האם מותר לענות 'אמן' כשהוא עדיין באמצע הברכה.

הנה בנושא רחב זה, האריכו הפוסקים מאוד ונשתדל לסכם בקיצור את עיקרי הדברים והמסקנה היוצאת מהם:

ברכות דק"ש

בראשית דבר, יש לדון כאשר אדם עוסק בשבחו של מקום, האם 'רשאי' או 'חייב' להפסיק ולענות על שבח אחר של הקב"ה ששומע במקביל לברכתו. ויש להוכיח דבר זה ממש"כ השר"ע (בסי' ס"ו, ס"ג) גבי המתפלל שעוסק באמירת ק"ש וברכותיה "שמפסיק לקדיש ולקדושה וברכו, ואפילו באמצע הפסוק, וכן למודים". ומבואר מזה דאף שנמצא באמצע ברכה של ק"ש - יכול וצריך להפסיק לענית לדברים שבקדושה ואין בזה משום הפסק באמצע הברכה. אולם כתבו האחרונים דלא הותר לענות אלא רק קדיש וקדושה, מודים וברכו, ולא אמן דברכות (עי' בבא"ח ש"ר שמות ו').

תפילת שמו"ע וברכת המזון

והנה לגבי תפילת שמו"ע נפסק בשו"ע (בסי' ק"ד ס"ז) שאין מפסיק לא לקדיש ולא לקדושה, אלא ישתוק ויכוון למה שאומר הש"ץ, ומבואר מזה דתפילת שמו"ע חמירא טפי מק"ש וברכותיה. ולגבי ברכת המזון - מצוינו שכתב בשו"ע (סימן קפ"ג, ס"ח) דיש מי שאומר דלענין להפסיק לשאול מפני היראה והכבוד בביהמ"ז, דין ברכת המזון כדין תפילה שאין לענות, ע"ש. וכתב בשו"ת יבי"א (ח"א חאו"ח, סי' י"א) ללמוד מכאן שאין לענות בביהמ"ז שום דבר ואפילו לא לקדיש וקדושה שהרי לעניין לשאול מפני היראה והכבוד - מותר לענות בק"ש וברכותיה ובשמו"ע אסור, והרי כל ההיתר לענות על דברים שבקדושה בק"ש וברכותיה כ' הראשונים דלא גרע משאלת שלום, דכבוד שמים לא גרע מפני היראה והכבוד, וממילא אם אסור בברכת המזון לשאול מפני היראה והכבוד, ה"ה שאין להפסיק לשום דבר בברכת המזון, וכן דעת הבא"ח (ש"ר, חוקת, אות ו').

ואמנם מרן החזו"א (סימן כ"ח, אות ג') כתב ללמוד בדעת השר"ע שלא אסר אלא שאלת שלום, אבל דברים שבקדושה עדיפי טפי. מ"מ כל פוסקי ספרד למדו כפשט השר"ע לאסור לענות שום דבר בברכת המזון, ורק בברכות 'הרחמן' יש לענות הכל, דאינו ממש חלק מברכת המזון (ועיין בס' ברכת ה' ועוד שהאריכו לדון בדברי החזו"א בזה).

ברכת מעין שלש

ולגבי ברכת מעין שלש, דנו הפוסקים אם מותר לענות. דבשו"ת אור לציון (ח"ב, סי' פ"ו סכ"ג) פשיטא ליה דאינו כברכת המזון, רק דינו כברכות ארוכות שמותר לענות שם לקדיש וקדושה, אמנם בשו"ת יבי"א (ח"א, חאו"ח, סי' ה"ל) כתב דנידון זה תלוי בטעמים שמצינו בפוסקים להחמיר בברכת המזון. דלפי הטעם שהחמירו בביהמ"ז מצד שהחמירו לאומרו מיושב - ממילא גם במעין שלש שייך דין זה (כמש"כ הרמב"ם, הלכות ברכות פ"ד, ה"א) ולנקוט שאסור לענות גם דברים שבקדושה בברכת מעין שלש.

שאר ברכות

והנה כל דברינו הני"ל הוא רק לגבי תפילה, ברכת המזון ומעין שלש. אבל לעניין שאר הברכות - הסכמת הפוסקים דברכות ארוכות, אפשר

רשימת נקודות ההפצה של העלון

ומצדיקי הרבים

עיר	הנציג	טלפון	כתובת
ירושלים - שמואל הנביא	הר' יהודה ישראלי	055-668-7018	רח' שמואל הנביא 96
ירושלים - רמת שלמה	הר' מיכאל רחמים	053-311-2823	רח' רבי יעקב מוצפי 35
ירושלים - גבעת שאול	משפחת לוי	052-763-4834	רח' רבי אהרון קוטלר 14
ביתר גבעה A	משפחת רביע	02-572-5845	רח' הדף היומי 7/4
ביתר גבעה B	ביהכנ"ס היכל פנחס		רח' המגיד ממעזריטש 33
בני ברק	הר' יצחק קדוש	053-414-7397	רח' גני גד 11
בני ברק	משפחת נמני	03-616-5059	רח' הרב מלצר 24/9
בית שמש - קריה	הר' יצחק אנקווה	054-842-1293	רח' מעשי חייא 3
בית שמש - רמה ב'	משפחת רוז	02-999-10269	רח' נהר הירדן 49/3
בית שמש - רמה ה'	הר' אביתר כהן	054-853-1719	רח' אהרונסון 10/12
צפת - מאור חיים	הר' משה יעקב רוז	052-718-2678	רח' מאור חיים 6 כניסה ב' קומה 2-
צפת - שכ' הדרום	הר' ישראל נחמן לוי	058-325-7745	רח' לוחמי הגטאות 5/58 כניסה ד'
עמנואל	הר' משה ישראל לוי	053-312-2242	רח' הרב פנחס לוין 13/1
אלעד	הר' אברהם מעברי	052-764-8985	רח' שמעון בן שטח 12/24
הר יונה	הר' שלומי חי רוז	052-766-4661	רח' הרב עובדיה יוסף 7
אופקים	הר' נועם לוי	055-670-3700	רח' הטייסים 1557 דירה 6
רכסים	הר' עמוס בקובזה	055-678-8517	גבעה א' דרך הר' מיישקובסקי 10
מירון	משפחת גבאי	04-699-0452	(ע"י ביהכנ"ס של הישוב)
נתיבות	הר' ראובן ויצמן	053-319-6603	רח' נס הרים 28/5
תל ציון	הר' גל אוהיון	054-842-4027	

בהביבונתא לאשת ההיל

מיתורי הלב

רגעים של חיבור ונגעוץ לקל חי

הכמת לב

מאשה לרעותה בעצותיו של רבינו

אור הנקודה הקדושה

מאת: י. מירושלים

"וזאת המצוה של הדלקת נר הנפה, אנו מקיימים בכל שנה וְשנה כְּדֵי לְשַׁבֵּר וְלְהַכְנִיעַ מַלְכוּת הַרְשָׁעָה הַעוֹמֶדֶת עָלֵינוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר וּבְכָל זְמַן וָזְמַן - לְבַטֵּל אוֹתָנוּ מֵעֲבוֹדָתוֹ יְתָבָרַךְ חַס וְשְׁלוֹם, לְהַשְׁפִּיחַ תּוֹרָתוֹ וְלְהַעֲבִיר עַל חֻקֵי רְצוֹנוֹ כְּמוֹ שֶׁהָיָה אָז בְּיָמֵי מִתְנִיָּהוּ" (ליקוטי הלכות, ברכת המזון הלכה ג)

בעולם של בלבול
טשטוש ומבוכה
נזכרת בתקופה היוונית,
החשוכה

גם אז, כמו היום
היהודים היראים
מעטים - מול רבים
חלשים - מול חזקים.

"ועל פן רצו הַיְוִנִים לְבַטֵּל אֶת יִשְׂרָאֵל מִן הַתּוֹרָה לְגַמְרֵי, וְעַמְדָה עָלֵינוּ לְהַשְׁפִּיחַ תּוֹרָתוֹ חַס וְשְׁלוֹם, כִּי הַתּוֹרָה הִיא בְּחַיִּית אֹר וְהַנְּקֻדָּה הַקְּדוּשָׁה. וְהֵם רָצוּ לְהַשְׁפִּיחַ וְלְהַעֲלִים בְּחַיִּית אֹר הַנְּקֻדָּה לְגַמְרֵי וְלְהַגְבִּיר מַלְכוּתָם חַס וְשְׁלוֹם" (שם)

היוונים ניסו לקחת
את ברית המילה
את החודש ואת השבת
והרגישו שכך מלכותם עולה

הם ניסו לגרוע
ממצוות התורה
בהדרגתיות הם רצו לפגוע
בנקודת האמונה

"ועל פן אין להם (ליוונים) כח כי אם פְּשָׁאֵין הַנְּקֻדָּה הַזֵּה לִּי, שֶׁהִיא בְּחַיִּית "צַדִּיק מוֹשֵׁל", מְאִירָה, כִּי הַנְּקֻדָּה מְקַנְעַת וּמְבַטְּלֶת אוֹתָם..." (שם)

במחשבה שניה,
היראים של אז כמו היום
אינם חלשים,
הם חזקים, מאד.

כי יש דבר אחד
שאי אפשר לקחת ליהודי
נקודה של חיבור מיוחד
חלק אלוך אמיתי ופנימי

הנקודה הקיימת
ללא הבחנה,
נקודה המייצגת את
תרכיז הנשמה

והנקודה הזאת
האישית
כמה היא קטנה
כך היא עצמתית

ובכח נקודת היהדות
הפנימית, הנצחית
נוכל לנצח בקלות
במלחמה הרוחנית.

הרבנית ח. טוטיאן תחי' משיבה:

שלום וברכה!

לפעמים כשאדם רוצה לעבוד את ה', הוא חושב שעבור כך צריך תנאים טובים ונוחים שיובילו אותו לשם ברוגע ובישוב הדעת. כמו אדם שטוען שרק כשיהיה לו רוגע כלכלי - יוכל לעבוד את ה', כל יום וכל היום כולו.

לפעמים גם לאימהות עולה מחשבה שכביכול הילדים ותפקידי ניהול הבית וכו' - ממש מפריעים ואפילו מונעים מהן את ההתעלות והדבקות בה'.

אך ההיפך הוא הנכון!

אדרבה ואדרבה, עבודת ה' האמיתית היא עם הקשיים והמגבלות והתנאים שהקב"ה יוצר לאדם.

וכשאמא רוצה להתעלות יותר והילדים מפריעים ורבים, היא צריכה לדעת שזה רצון ה' ממנה. לכן היא תיקח את הילדים וביחד איתם תתעלה ותדבק ברצון ה'.

אם זה בריקודים ובשמחה, ואם זה בהלל ובהודאה. להודות על הילדים בקול, ועל הנחת שהם מסבים לנו. אם זה במילים טובות ומחזקות. להאיר לחזק ולשמח. וכן בבקשות ובתפילות לה' בניצול הרגעים הקדושים, כמובן בש-י-ת-ו-ף הילדים וברעיונותיהם לתפילות.

כמו כן, להכניס את הידיעה והאמונה שהאורות והקדושה של ימי החנוכה שורים על כל בני הבית, בלי שצריך לטרוח יותר מידי, אלא מעצם קיומם.

להתחזק ולשמוח בדברים הקטנים, אותם 'כן' יכולים לעשות, ו'כן' מספיקם לחטוף. כי זהו אחד מסודות חנוכה: להאיר גם למטה מעשרה טפחים, להכניס מחשבות של התחזקות למקומות נמוכים וחלשים, ומשם להתחדש בעבודת ה' שבזה מתגלה כבודו יתברך.

חנכה שמח ומאיר
עם הרבה כוחות ושמחה
לך ולכל עמ"י

הפעם, כדי להציג את שאלתי ובקשתי, נצטרך להתרומם מהמציאות ולעוף מעט על כנפי הדמיון אל מחוזות מציאותיים למדי שהיו וקרו בביתי בחג החנוכה בשנים שעברו.

מידי יום יצא הכרוז בביתנו:

"זהו! היום תהיה הדלקת נרות מרוממת! הפעם כולנו נרגיש חג!"

בשביל זה כמובן התארגנתי מראש...

ארגנתי את הבית שיהיה יפיפה ומיוחד, על השולחן בסלון מונחת צלחת ובה ספינג' חם ועסיסי עם מלא מלא סוכר - לנפילתי, ובלי סוכר בכלל (-איכס זה לא טעים, ששש... לא אומרים) - לנתי, קטנים וגדולים, כל אחד והעדפתו הוא.

קופסא מלאה בסביבונים בכל הצורות והגדלים - זמינה לכל דכפין.

ובמטבח אפילו ארוחת הערב מוכנה.

ואני? בהדלקה! סוף סוף אנוכי העסוקה, אזכה לשבת ברוגע לחצי שעה של תפילה לאור הנרות.

הוי הלוואי, מליבי בוקעת תפילה: "ה' יתברך עזור לי. עשה שיהיה לי ערב מרומם ומיוחד, מחזקות. להאיר לחזק ולשמח. וכן בבקשות ובתפילות לה' בניצול הרגעים הקדושים, כמובן בש-י-ת-ו-ף הילדים וברעיונותיהם לתפילות.

כי אז, אוי כמה הם רבו, שיהיו בריאים.

על מה לא?

על המקום בספה, על הסביבון "המיוחד" - וה' עדי שאין לי מושג מה מיוחד בו יותר מהאחרים. מי ישיר ומה ישיר, איך נרקוד ומי ליד אבא...

הסירנות כבר עולות ויורדות...

ובתוכי הכעס מתחיל לעלות.

די, מה כבר ביקשתי?

חג מרומם, ילדים שמחים, אוריה קדושה לאור הנרות, שירה, שמחה ורוממות.

למה זה לא קורה?

מה אעשה שמחר יהיה שונה?

צ. מ.
אלעד

◆ חדש! קו העדכונים והחיזוקים לנשות בני התורה ◆

בשמחה רב נתקבלה הבשורה על פתיחת קו ייעודי וייחודי לנשות בני התורה, שיעורים מרבניות, נקודת החברה, וכן עדכונים בעת הצורך כל כנסי אגדלך לנשים. מספר הקו החדש: 02-3131-063

◆ התרחבות פעילות חבורות הבחורים ◆

אנשי בשורה אנחנו! שמחים ומתרגשים לעדכן כי אך בחודש האחרון נפתחו 4 חבורות חדשות לבחורי חמד ממספר ישיבות חשובות במרכז הארץ. בחורים המעוניינים להצטרף לחבורות הקיימות או לפתוח סניפים נוספים, ניתן ליצור קשר עם אחראי מערך החבורות, הר"ר יוסף חיים אבאי בפלא' 053-31-35-370

◆ חלוקת עלון 'בחביבותא' שע"י אגדלך ◆

לרבים השואלים: המעוניינים לקבל מידי חודש את עלון 'בחביבותא' - ניתן לקבלו כמפורט במוקדי ההפצה (עמוד 10) החל מנתחילת החודש ואילך.

◆ אנשים של מסירות נפש ◆

מפרסמים עושי מצווה: התודה והברכה לכל ידידי הארגון על השתתפותם החודשית בכל פעילות ההפצה של אגדלך ע"י חתימת הו"ק חודשית. זכות רבינו הק' תגן בעדם, לישועות גדולות ברוחניות וגשמיות אכ"ר.

בהזדמנות זו, אנו פונים שוב לקוראים היקרים לקחת חלק של ממש בהחזקת מפעלות הארגון. ניתן לזכות בשותפות קבועה דרך מערכת 'נדרים פלוס' - קופת 'אגדלך', לבירורים נוספים חייגו: 053-410-1572

◆ קו אגדלך מתחדש במדורים נוספים ◆

דף היומי לעובדא ולמעשה: בחודש האחרון נפתח מדור חדש ומרענן עם הר"ר יוסף חיים אבאי הי"ו - התחזקות בעבודת ה' מתוך דפי הדף היומי שנלמדו בשבוע החולף. השיחה מתקיימת בכל מוצאי שבת.

חברותא מיוחדת בספה"ק שיחות הר"ן: שיחת חברים מיוחדת במינה בין ר' שלום לר' אברהם. בשיחה דנים השנים בנושאים מרתקים ע"פ השיחות הנלמדות במסגרת המבחינים בספר שיחות הר"ן שע"י אגדלך. השיחה מתקיימת בכל יום ראשון בשעות הבוקר.

◆ מטעמים - סדרת הספרים החדשה עבור כל מבקש ה'! ◆

בשורה משמחת: בשבועות האחרונים החלה מכירת הספרים 'מטעמים' על המועדים. מאות (!) מאמרים על מועדי השנה, כתובים בשפה קולחת ועממית, באופן מרתק ושווה לכל נפש, ע"פ משנתו הבהירה והייחודית של רבי נחמן מברסלב זיע"א.

הספרים נמכרים בכל נקודות ההפצה של מכירת ספרי ברסלב ברחבי ארץ הקודש. הפצה ראשית: 054-8483-148

חכם לב יקח מצוות ◆ זכות הדפסת והפצת העלון נתרם והוקדש ע"י התורמים החשובים הי"ו

הר"ר משה יעקב רוז הי"ו
לע"נ זקנו הר"ר משה חי בן מלכה רוז זצ"ל

הרב יוסף חיים אבאי הי"ו
לזכות שרה בת לאה וישי בן לאה
להצלחה בכל העניינים

הר"ר אור כהן הי"ו
לרגל שמחת הולדת בנו
שיזכה לגדלו לתורה לחופה ולמעשים טובים

הר"ר נתן אלחנן הי"ו
לרגל שמחת הולדת בנו
שיזכה לגדלו לתורה לחופה ולמעשים טובים

הר"ר שמעון מנשה רביע הי"ו מרבני הארגון
לע"נ מו"א
הר"ר יוסף חיים בן מסעודה רביע זצ"ל

הר"ר יוסף פתחיה רוז הי"ו
לע"נ מו"א
הר"ר משה חי בן מלכה זצ"ל

הר"ר אליעזר שלמה כהן הי"ו
לרגל הולדת בתו למזל טוב יה"ר שיזכה
לרוות ממנה ומכל יוצ"ח נחת יהודי

הבה"ח אליהו אהון הי"ו
לרגל אירוסיו בשעטומ"צ
יה"ר שיזכה לבנות בית נאמן בישראל

ק"ק פאר הנצח בצפת
לע"נ אנ"ש היקרים שנסתלקו בתאונה המחרידה
במרוקו בדרכם לקברי הצדיקים

הר"ר יוחנן ביטון הי"ו
לרגל אירוסיו בנו בשעטומ"צ
יה"ר שיזכו לבנות בית נאמן בישראל

זכות רביה"ק תעמוד להם ולזרעם ויתמלאו כל משאלות לבם לטובה ברוחניות ובגשמיות ויזכו לראות נחת מכל יוצ"ח אמן.

(ניתן לתרום במס' 052-714-0454)

קו 'אגדלך'

הודעות ועידכונים • שיעורים
חיזוקים קצרים • ייעוץ טלפוני מגרולי הרבנים
• שלוחת החבורות

02-313-75-56

053.425988 / יאומות גריות - 053.425988